

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

THE RELATIONSHIP BETWEEN THE ACADEMIC ADMINISTRATION AND COMPETENCIES OF LEARNERS, IN THE SCHOOL UNDER OFFICE KLONGSAMWA DISTRICT BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION

เรียม เพชรสารพรม¹

คันสนีย์ จะสุวรรณ²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหาร และครู จำนวน 725 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร และครู จำนวน 266 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของสังกัดกรุงเทพมหานคร และสมรรถนะของนักเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.948 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน และด้านการวางแผนงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. สมรรถนะของนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ด้านความสามารถในการสื่อสาร และด้านความสามารถในการคิดมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต คลองสามวา กรุงเทพมหานคร กับสมรรถนะของนักเรียน แต่ละด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร สัมพันธ์กับสมรรถนะของนักเรียน ด้านความสามารถในการสื่อสารมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านความสามารถในการคิดมีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนสมรรถนะของนักเรียนกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร แต่ละด้าน พบว่า ด้านการวางแผนงานวิชาการมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : การบริหารงานวิชาการ/สมรรถนะของนักเรียน

¹ นักศึกษาปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

The objectives of this study were 1) to study academic administration, in the school under Khlongsamwa district Bangkok Metropolitan Administration 2) to study competencies of learners, in the school under Khlongsamwa district Bangkok Metropolitan Administration and 3) to study the relationship between the academic administration and competencies of learners. In the school under Khlongsamwa district Bangkok Metropolitan Administration. The population in this research is Administration. Respondents consisted of 18 school administrators and teachers 725, administrators and teachers include a sample of 266 people. From sampling ratio The instrument used in this study was a questionnaire academic administration of the Bangkok Metropolitan Administration. And the competencies of learners. The conviction was 0.948 statistics used to analyze data. Including the number (Frequency), percentage (Percentage) Average (Mean), standard deviation (Standard Deviation) and the Pearson correlation coefficients (Pearson's product - moment correlation coefficient).

The results showed that

1. The academic administration in the the school under Khlongsamwa district Bangkok Metropolitan Administration overall is at the highest level. Considering it was found that the academic supervision of the school, the most inferior to the quality of the academic work. The measurement evaluation. And planning an academic career with an average minimum.

2. The competencies of learners overall at a high level. Considering it was found that the ability to use life skills are on average the most, followed by the ability to use technology. The ability to communicate And the ability to think. The average minimum.

3. The academic administration of the school in Khlongsamwa district Bangkok Metropolitan Administration to the competencies of learners overall correlation between the level of statistical significance at the 0.01 level, considering the relationship between the academic management of schools in Bangkok and performance. each side finds The academic administration of the schools under the Bangkok relative to the performance of students. The ability to communicate Correlated most highly statistically significant at the 0.01 level and the ability to think is the relationship between minimal significance level of 0.01. The performance of students in the academic administration of the schools under the Bangkok every aspect of planning academic correlated most highly statistically significant at the 0.01 level and the development of innovative media technologies and resources. The relationship minimal. There are statistically significant at the 0.01 level.

บทนำ

โลกในยุคปัจจุบัน เป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ หรือที่เรียกกันว่า โลกยุคไร้พรมแดนเป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสาร และเป็นโลกแห่งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และสารสนเทศผลของโลกยุคปัจจุบัน ทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่างสูงในสังคมไทย นำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการศึกษา อันเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อ วิถีชีวิตของคนในสังคมเป็นอย่างยิ่ง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่เกิดขึ้นเป็นสาเหตุให้คนทุกคนในสังคมไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของชาติ ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตต่อไป การจะพัฒนาเยาวชนในชาติให้สามารถปรับตัวได้นั้น

จะต้องใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญ เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม และการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึงการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์ และเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน การศึกษาจึงมีความสำคัญสูงสุดในการสร้างชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 1 - 6) นั้นหมายความว่า รัฐควรจัดการศึกษาให้ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อพัฒนาคนในชาติ

หลักการของการจัดการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพ จะต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพของสังคมและการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านของประเทศ รัฐจึงกำหนดให้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ขึ้นเป็นผลให้การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันมีการปฏิรูปการศึกษาที่ถือว่าเป็นระยะแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ โดยสาระบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาตามนัยมาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ระบบการจัดการศึกษาของไทยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มีอยู่ 3 รูปแบบ คือ การจัดการศึกษาในระบบ การจัดการศึกษานอกระบบ การจัดการศึกษาตามอัธยาศัย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 10) ซึ่งการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญก็คือ การจัดการศึกษาในระบบ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเป็นการวางรากฐานที่สำคัญที่สุด

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษา คือบุคคลที่เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และตัดสินใจในระดับโรงเรียนภายใต้ข้อจำกัดและเงื่อนไขของทรัพยากร ได้แก่ คน เงิน วัสดุ และการจัดการเป็นสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 3 - 5) ซึ่งในปัจจุบันนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องบริหารงานตามขอบข่ายที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเอาไว้ 4 งาน คือ การบริหาร วิชาการ การบริหารบุคคล การบริหารการเงินและงบประมาณ และการบริหารทั่วไป (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 21) โดยเน้นให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดบริหารงานทั้ง 4 งานนี้ ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้การจัดการศึกษาในระดับนี้ บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่ประชาชน

การบริหารงานทั้ง 4 งาน ได้แก่ การบริหารวิชาการ การบริหารบุคคล การบริหารการเงินและงบประมาณ และการบริหารทั่วไปนั้น การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญ

ของการบริหารงานโรงเรียน ที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และควรใช้เวลาในการบริหารงานวิชาการมากกว่าส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและการบริหารงานวิชาการจะเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้นๆ จะเห็นได้ว่าภารกิจที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของผู้บริหารสถานศึกษาคือ

การบริหารงานวิชาการ โดยผลิตผลของการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของนักเรียน และต้องผลักดันให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคมลักษณะนิสัยส่วนตัว ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกรักและการกระทำ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะเป็นสิ่งที่ประเมินความสำเร็จของผู้เรียนและเป็นตัวชี้วัดคุณภาพ การจัดการศึกษาในโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาอีกด้วย

กรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญในการดำเนินการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพสูงสู่มาตรฐานสากล และทัดเทียมนานาชาติ โดยเฉพาะการยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) จากผลการสอบ O - NET ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2555 เป็นต้นมา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ โดยเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ (กลุ่มงานวัดผลและประเมินผลการศึกษา สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร, 2557) จากการสัมภาษณ์ครู ผู้ปกครองพบว่าสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ นักเรียนขาดทักษะความสามารถในด้านการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่าน และการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้อง การใช้ทักษะชีวิตที่ไม่เหมาะสม ขาดวิจารณญาณในการเลือกอ่าน ดู ชม

ทำให้เกิดพฤติกรรมขัดต่อสังคม ประเพณีวัฒนธรรมของชาติไทย ตลอดจนความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์ไม่คุ้มค่า โดยเฉพาะเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ นักเรียนส่วนใหญ่ติดเกมในคอมพิวเตอร์ทำให้มีพฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าว หากปล่อยไว้ไม่แก้ไขจะเกิดผลเสียต่อสังคม และประเทศชาติ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ต้องเร่งดำเนินการช่วยเหลือและพัฒนาให้สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามสภาพปัญหาของสถานศึกษาและนักเรียน โดยใช้กระบวนการบริหาร และการจัดการเรียนรู้ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะต้องช่วยกันพัฒนาสมรรถนะของนักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพได้นั้น จำเป็นต้องมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา เป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน
2. สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการที่จะศึกษานำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงให้สมบูรณ์ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ปรับปรุงให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะ นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 18 โรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหาร และครู จำนวน 725 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร 49 คน ครู 676 คน รวมทั้งสิ้น 725 คน จากตารางของ Krejcie and Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 254 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร 22 คน และครู 244 คน รวมทั้งสิ้น 266 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลของแบบสอบถาม โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อขอความอนุเคราะห์ จากผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร และได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด 266 ฉบับ และได้รับคืนมา 266 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

6. ระยะเวลาและปีที่ทำการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

7. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product - moment correlation coefficient)

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

(n = 266)

การบริหารงานวิชาการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผนงานวิชาการ (X_1)	4.16	.631	มาก
2. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา (X_2)	4.41	.524	มากที่สุด
3. ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ (X_3)	4.39	.585	มากที่สุด
4. ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน (X_4)	4.50	.537	มากที่สุด
5. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน (X_5)	4.46	.594	มากที่สุด
6. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ (X_6)	4.36	.550	มากที่สุด
7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (X_7)	4.35	.575	มากที่สุด
8. ด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็ง (X_8)	4.40	.568	มากที่สุด
9. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการ (X_9)	4.48	.448	มากที่สุด
ภาพรวม (X_{tot})	4.39	.445	มากที่สุด

ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D.=.445) และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .537) รองลงมา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับงานวิชาการในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = .448) ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = .594) ด้าน

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = .524) ด้านการให้ชุมชน มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความเข้มแข็งอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = .568) ด้านการบริหารจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = .585) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .550) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = .575) และด้านการวางแผนงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .631) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะของนักเรียน โดยภาพรวม

(n = 266)

สมรรถนะของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y_1)	4.04	.628	มาก
2. ด้านความสามารถในการคิด (Y_2)	3.94	.808	มาก
3. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา (Y_3)	3.98	.758	มาก
4. ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต (Y_4)	4.20	.591	มาก
5. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Y_5)	4.19	.760	มาก
ภาพรวม (Y_{tot})	4.07	.576	มาก

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .576) และหากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .591) รองลงมา ด้านความสามารถในการใช้

เทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .760) ด้านความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .628) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .758) และ ด้านความสามารถในการคิดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .808) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้าน

(n = 266)

การบริหารวิชาการ	สมรรถนะของนักเรียน					
	(Y ₁)	(Y ₂)	(Y ₃)	(Y ₄)	(Y ₅)	(Y _{tot})
(X ₁)	.632**	.479**	.510**	.414**	.501**	.625**
(X ₂)	.442**	.328**	.350**	.353**	.340**	.443**
(X ₃)	.432**	.327**	.370**	.355**	.396**	.462**
(X ₄)	.468**	.268**	.365**	.370**	.387**	.453**
(X ₅)	.569**	.309**	.358**	.429**	.422**	.506**
(X ₆)	.443**	.302**	.310**	.334**	.360**	.428**
(X ₇)	.521**	.295**	.425**	.382**	.409**	.496**
(X ₈)	.489**	.300**	.424**	.405**	.371**	.485**
(X ₉)	.566**	.309**	.442**	.496**	.449**	.549**
(X _{tot})	.635**	.408**	.495**	.490**	.506**	.619**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิเคราะห์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) กับสมรรถนะของนักเรียน (Y_{tot}) โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กัน ($r = 0.619$ **) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) กับสมรรถนะของนักเรียน (Y_{tot}) แต่ละด้าน พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) สัมพันธ์กับสมรรถนะของนักเรียนด้านความสามารถในการสื่อสาร (Y_1) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ($r = 0.635$ **) อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) สัมพันธ์กับสมรรถนะ

ของนักเรียน ด้านความสามารถในการคิด (Y_2) มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ($r = 0.408$ **) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนสมรรถนะของนักเรียน (Y_{tot}) กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) แต่ละด้าน พบว่า สมรรถนะของนักเรียน (Y_{tot}) สัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสำนักงานเขตคลองสามวา สังกัดกรุงเทพมหานคร (X_{tot}) ด้านการวางแผนงานวิชาการ (X_1) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ($r = 0.625$ **) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสมรรถนะของนักเรียน (Y_{tot}) สัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร (X_{tot}) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ (X_6) มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ($r = 0.428$ **) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การอภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศงานวิชาการในโรงเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกรุงเทพมหานครมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาทางงานวิชาการทุกด้านอย่างชัดเจน โดยมีการประเมินภายในอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การประเมิน SMART School การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 และการทดสอบ Pre O – net ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 เป็นต้น ทำให้ผู้บริหารมีการนิเทศติดตาม และพัฒนา งานอย่างเป็นระบบ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะ การบริหารงานของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีการเมือง เข้ามาเกี่ยวข้อง เนื่องจากเป็นการปกครองแบบท้องถิ่น ผู้ว่ากรุงเทพมหานครมาจากการเลือกตั้งมีนโยบายและการ วางแผนงานต่าง ๆ ถูกกำหนดขึ้นจากส่วนกลาง และสั่งตรง มายังสถานศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติงานตามนโยบายและ แผนที่กรุงเทพมหานครกำหนดขึ้นเป็นส่วนใหญ่มากกว่าการ วางแผนของสถานศึกษา ทำให้การวางแผนงานวิชาการอยู่ใน ระดับน้อย สอดคล้องกับ ทิพย์รัตน์ ชมพูนแสง (2550, หน้า 12) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า ประโยชน์ ที่ได้รับในเรื่องการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย งานหลายๆ ด้าน เช่น งานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรงานปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพส่งผล ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอันเป็นเป้าหมายสูงสุดของ ภารกิจของสถานศึกษา ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกคน จำเป็นต้องให้ความสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร งานวิชาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนสูงสุด ทำให้ผู้เรียน ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายตามที่วางไว้

2. สมรรถนะของนักเรียน โดยภาพรวม อยู่ใน ระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความสามารถใน การใช้ทักษะชีวิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนสังกัดสำนักงาน เขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร เป็นนักเรียนที่มาจาก ครอบครัวที่มีฐานะยากจน – ปานกลาง ซึ่งกลุ่มเด็กเหล่านี้จะมี ทักษะการดำรงชีวิต การช่วยเหลือตนเอง การตัดสินใจและ การแก้ไขปัญหา การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การ สร้างสัมพันธ์ภาพและการสื่อสารได้ดีในระดับมาก เพื่อการ

เอาตัวรอดท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคม สอดคล้องกับ นโยบายกรุงเทพมหานครที่ส่งเสริมทักษะชีวิตนักเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันปัญหาทางเพศ ปัญหา ยาเสพติด และปัญหาโรคเอดส์ ทำให้โรงเรียนมีการตื่นตัว ที่จะพัฒนาทักษะชีวิตอย่างจริงจังแก่นักเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อย ที่สุด คือ ด้านความสามารถในการคิด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีการจัดการเรียนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดอย่างสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และ คิดเป็นระบบน้อย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการ กับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลอง สามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านมีความ สัมพันธ์กันในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 เป็นเพราะว่าทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดแนวทางในการดำเนินกิจการภายในสถานศึกษา โดย เฉพาะการบริหารงานวิชาการ นั่นคือ การบริหารงานวิชาการ ย่อมมีความสัมพันธ์กับสมรรถนะของนักเรียน จากการศึกษา พบว่าการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับด้านความ สามารถในการสื่อสารมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียน ในสำนักงานเขตคลองสามวา มีการจัดการแข่งขันทักษะทาง วิชาการที่ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ แลกเปลี่ยนเรียน รู้ เช่น ประกวดสุนทรพจน์ เล่านิทานภาษาอังกฤษ เป็นต้น ดังนั้นหากการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับที่มากที่สุด จะ ทำให้ด้านความสามารถในการสื่อสารอยู่ในระดับมากด้วย ส่วนด้านความสามารถในการคิด มีความสัมพันธ์กันน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้น ไปส่งเสริมทักษะด้านอื่นมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุทธิ พิกุลแกม (2551) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการที่ ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบ ว่า 1) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก 2) คุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก 3) การบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและการนิเทศการ ศึกษาส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนโดยภาพรวมในสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้งาน

1.1 ผลการวิจัย การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนงานวิชาการ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ซึ่งเป็นผลมาจากส่วนใหญ่สถานศึกษาทำงานตามนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด ดังนั้นหน่วยงานต้นสังกัดควรให้สถานศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการบริหารงานวิชาการให้มากขึ้น

1.2 สมรรถนะของนักเรียน ด้านความสามารถในการคิดอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้น ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะด้านนี้ให้มากกว่าด้านอื่นๆ

1.3 การบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีระดับการปฏิบัติการบริหารงานวิชาการมากเท่าใดสมรรถนะสำคัญของนักเรียนก็จะมีระดับการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจึงควรให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการในทุก ๆ ด้าน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการกับสมรรถนะของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะของนักเรียน

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับสมรรถนะของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กุลฑริ พิกุลแกม. (2551). การบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทิพย์รัตน์ ชมพูแสง. (2550). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนเทศบาลจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). ชุดฝึกอบรมผู้บริหารสถานศึกษาระดับสูง เล่ม 5. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- _____. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ.
- _____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : สำนักงานฯ

